

## Dimissionstale 2021



Kære studenter

Hjertelig tillykke med jeres studentereksamen. Hvor er det dejligt, at vi kan fejre afslutningen af jeres 3 år ved at være sammen. De sidste år har været mærkelige år, der vil gå over i historien. Jeg tror også, at vi alle sammen har lært noget. Verden bliver ikke den samme, det vender jeg lidt tilbage til.



Lad mig starte med fodbold. Der er lige nu EM i fodbold, og jeg må indrømme at jeg bestemt ikke er en af dem, der sidder og følger kampene. Jeg havde mit fodbolddøjdepunkt i 2. klasse, hvor jeg scorede et mål. Det er ikke sket siden.

Alligevel kom fodbold til at fylde for os alle for et par uger siden, da Christian Eriksen faldt om med hjertestop. Her så vi, at følelser og sårbarhed er ok. At stærke drenge også kan græde. At både fans og modstandere kan bakke hinanden op.

Christian Eriksen har det heldigvis efter omstændighederne godt igen. Men episoden har vist mindet os alle om, at lige meget hvor godt vi forbereder os og planlægger vort liv, så kan der ske

noget uventet. Og landsholdsspillerne viste os, at der var noget der var vigtigere end at spille kampen. Nemlig sammenholdet og menneskeligheden.



Filosoffen Løgstrup har sagt:

*"Den enkelte har aldrig med et andet menneske at gøre, uden at han holder noget af dets liv i sin hånd".*

Det gælder helt konkret som på fodboldbanen. Men det gælder jo også i vores dagligdag. I har været sammen her på Støvring Gymnasium i 3 år. I har dannet fællesskabet - i klasserne og på tværs af klasserne.

Hver enkelt af jer har betydet noget for os andre. Også selvom man ikke er nærmeste venner og mødes hver eneste dag, så betyder alle noget for hinanden. Vi taler om SGY-ånden. Der er nogle grundlæggende menneskelige værdier, som vi er enige om. Der er plads til os alle, som vi er.

De sociale medier bliver skældt ud for at de danner grundlag for en perfektions-kultur, der får os til at tvivle på os selv. "Er jeg smuk nok?" "Er jeg lige så god som de andre på fodboldbanen?"

Ingen af os er perfekte. Og hvor ville verden være kedelige, hvis vi alle var perfekte - hvad det så betyder. Jeg oplever at I, der er unge, faktisk godt kan sige "pyt" - og sige "jeg er ok, som jeg er", Og vi kan alle hjælpe hinanden ved at sætte ord på det. Huske at rose forskellighed. Rose, at det er ok at få et 4-tal og bestå.



Det er naturligvis godt at have ambitioner og sætte sig nogle mål. Det kan være rigtig spændende at gå målrettet efter noget. Det er dejligt, når noget lykkes til perfektion. Det kan være ok at stræbe efter at være den bedste og søge det perfekte. Men det er farligt at tro, at det er normalt at være perfekt på alle måder i hele sit liv.

Faktum er, at det perfekte ikke er normalt. Det normale er fuldt af fejl. Og hurra for det!!

Jeg tror, at når Løgstrup siger, at vi holder noget af et andet menneskes liv i vore hænder, så mener han, at vi kan tage hånd om hinanden. Det oplever jeg i høj grad, at I gør!



Nu er det oplagt at tage corona-situationen som eksempel. I er unge, al forskning viser, at selvom I skulle blive smittet, så ville virus ikke være farlig for jer. De fleste unge ville få et mildt forløb. Alligevel så har I gjort, hvad I kunne for at passe på os alle.

I efterlever restriktionerne. Og selvom vi nu har droppet mundbind, så er sygdommen her stadigvæk. Tak for at I er blevet hjemme og har accepteret virtuel undervisning som et vilkår.

Nu lader I jer vaccinere for at holde smitten nede, for at beskytte dem der ikke kan vaccineres - de gravide, de syge, de små, de svage. Og naturligvis også for at få et Corona-pas, der giver noget frihed tilbage.

Coronatiden har kostet. Når jeg som 64-årig ser tilbage på 1½ år med corona, så vil jeg nok tænke, at det gør ikke så meget, at jeg har spildt et år. Jeg har i mit liv oplevet en masse, og jeg når nok de rejser, jeg planlægger. Men det er ikke lige meget når man er 16 eller 18. Der er noget, der ikke kan vente på at smitten falder. Den første Roskildefestival, studieturen i 2.g, sidste skoledag, en nat med vennerne.

I har holdt ud, *I skal som generation have den allerstørste tak*. Heldigvis ser det jo nu ud til, at vaccine og sommer får smitten til langsomt at ebbe ud.

ooooo



For 3 år siden viste I os den store tillid at melde jer som elever på Støvring Gymnasium. Det blev en broget rejse - hvad jeg for lidt siden illustrerede med film og fotos.

I fik lov at opleve hele paletten i 1.g. Kun 2 klasser fik studietur i 2.g. Og I 3.g blev i på skolen mødt med nedlukning af sofaer og adskillelse af klasser og årgange. Alt det sociale, som Støvring Gymnasium også står for.



De sidste 14 dage blev der åbnet for sofaerne igen, jeg håber at I sammen med jeres forældre nød det, her på falderebet.



Jeres historie her på skolen er slut. Nogle af jer vil måske tænke undrende: Hvad skete der lige? Er de 3 år allerede gået? Hvad så nu?

Med en STX-eksamen står I med en rigtig bred faglighed og almindannelse. Og det sidste - almindannelsen - skal I bestemt ikke underkende. Sammen med gode faglige kundskaber har I trænet empati, samarbejdsevne, kritisk tænkning. Og så har I kreativiteten og evnen til at omstille jer.

Jeg synes, at Coronaperioden - hvor træls den end har været - har den også givet os noget. I har vist, at når nu noget er umuligt, så må man prøve noget andet. Niels og Esben får med rette ros for at tage mange initiativer. Men uden fællesskabet, så havde alt det sjove ikke været muligt. Julekalender, MGP, virtuelle hilsener til sidste års studenter, film om SGY så nye elever måske kunne få lyst til at vælge den her skole.

Sammen fik I det til at ske. Jeg er ret sikker på, at nogle af de mange ting, som I har skabt, vil de kommende årgange holde fast i og videreudvikle.

Coronaperioden har tvunget os til, at vi alle har skullet omstille os og tænke nyt. Det ved vi nu, at vi kan.



Nu er I studenter! Og lige meget om I har lavt eller højt gennemsnit, så er der arbejde og studier til jer alle. Danmark har brug for jer.

Jeg ved at mange af jer allerede har planer og drømme for de kommende år. Nogle af jer vil straks i gang med studierne, andre arbejde og tjene penge - måske til en rejse, måske for at få råd til at flytte hjemmefra.

Hold fast i jeres fantastiske værdier. De menneskelige værdier. Det kan godt være, at det er vigtigt at vinde EM i fodbold, men når ens ven risikerer at dø, så er der noget, der er vigtigere. Når Corona stopper nogle muligheder, så gør vi hvad vi kan for at finde nogle andre.

Glæd jer til alt det, der venter derude! Når I står overfor vigtige beslutning, så husk at mærke og føle efter, hvad der for DIG er det rigtige at gøre. Mavefornemmelsen er ikke så tosset at have med i beslutningen.

Meningen med livet er også, at I skal turde finde MENINGEN I LIVET. Der er ikke nogen lige vej, I må prøve jer frem!



Jeg har før citeret Hella Joof, og jeg vil slutte med hende igen i år. Hun siger det helt præcist i et af sine 10 bud:

*"Husk, at livet er en rejse, og nogle gange ender man i en anden by end den, man havde købt billet til. Så må man anskaffe sig et kort over den nye by og glæde sig over dens floder og tårne og spir.*

*Husk, at livet bliver bedre og bedre for hver dag, der går. Men det er en hemmelighed"*



Med de ord dimitterer jeg jer fra Støvring Gymnasium!